

УДК [070.447:504.1:572]:355.271(477)"20"

<https://doi.org/10.23939/sjs2025.01.028>

Тарас Бончак

Львівський національний університет
імені Івана Франка,
вул. Генерала Чупринки, 49, Львів
t.v.bonchak@gmail.com
ORCID ID: 0009-0008-4990-527X

Соломія Онуфрів

Львівський національний університет
імені Івана Франка,
вул. Генерала Чупринки, 49, Львів
solomiya.onufriv@lnu.edu.ua
ORCID ID: 0000-0002-8848-8236

ЕКОЛОГІЧНА ПРОБЛЕМАТИКА В ЛОКАЛЬНИХ МЕДІА

© Тарас Бончак, Соломія Онуфрів, 2025

У статті з'ясовано особливості висвітлення екологічної проблематики в локальних медіа в умовах повномасштабного вторгнення російського агресора в Україну. Виявлено закономірності актуалізації екологічної тематики в журналістських розслідуваннях на прикладі видання «NGL.media». Виокремлено основні способи візуалізації даних у публікаціях, зокрема інтерактивні карти, які спрямовані на якісне наочне відображення деструктивних наслідків, які спричинені російською агресією на довкілля. Обґрунтовано важливість висвітлення екологічної проблематики в локальних медіа, що спрямоване на якісне відновлення довкілля, зокрема деокупованих територій. Доведено, що журналістські розслідування авторів «NGL.media» сформували ґрунтовну доказову базу російського екоциду на території України.

Ключові слова: журналістика, медіа, локальні медіа, гіперлокальні медіа, медіа-дискурс, екологічна проблематика, екосистема, екологічний тероризм, російська агресія.

Постановка проблеми. Реалії воєнного сьогодення виробили в українському суспільстві звичку безперервно перебувати в потоці новин. Відтак постійний контроль за новинами певним способом сприяє формуванню у громадян відчуття хоча б відносної власної безпеки. Особливо зростає попит на локальні медіа, які забезпечують всебічне інформування про події на місцевому рівні. Потреба відчуття безпеки життя та здоров'я, майна і майбутнього – це одна з базових потреб сучасної людини. Це зумовлює відповідно попит на екологічну тематику, відтак локальні медіа покликані цей попит задовольнити.

Актуальність дослідження зумовлена потребою вивчення корпусу журналістських публікацій на екологічну проблематику в сучасному локальному медіа задля отримання концептуальних знань про якісне висвітлення фактів екоциду на постраждалих окупованих та прифронтових територіях, а також відновлення екосистеми від наслідків російської збройної агресії.

Мета статті – дослідити особливості висвітлення екологічної проблематики в локальних медіа на прикладі видання «NGL.media».

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Чимало українських дослідників працює над темою екологічної журналістики та публіцистики: Д. Олтаржевський [10], Г. Гопко [7], О. Іванова, О. Мойсеева, Н. Стеблина – авторки розвідки «Місцева преса: посібник для ЗМІ. Як регіональним журналістам працювати за часів нових медіа та кризи демократії» [8]. Дослідниці зробили акцент на висвітленні потенціалу, проблем та перспектив локальних медіа як потужних важелів впливу в цифрову еру.

В публікації «Як місцеві медіа сьогодні допомагають вирішувати проблеми людям, громадам і заробляють гроші як платформи для комунікації» [11] О. Погорелов акцентує саме на впливі війни у змінах інформаційних потреб реципієнтів. На думку автора, пересічні громадяни сприймають локальні медіа уже не як опосередкований канал між владою та громадянами, а прямий «міст» – «громадяни–медіа–влада–медіа–громадяни».

Методи дослідження: застосування методу аналізу забезпечило системне осмислення особливостей висвітлення екологічної проблематики у локальних медіа в умовах російсько-української війни в Україні; історичний – з метою окреслення напрацювань у межах вивчення екологічної проблематики в локальному медіа «NGL.media» в ретроспективі; порівняльний – задля виявлення та порівняння різних підходів до висвітлення екологічної проблематики; методи індукції, дедукції й синтезу – для формулювання теоретичних тверджень, висновків, оцінки перспектив подальших досліджень.

Виклад основного матеріалу дослідження. Місія локальних медіа – згуртувати громади, привернути увагу до проблеми місцевого рівня та іноді закликати до певних дій. Конкуренцію з боку загальнонаціональних локальні медіа витримують завдяки профільному інформуванню про місцеві події, повідомляючи деталі та подробиці, які є недоступними для масштабних друкованих, аудіовізуальних чи мережевих медіа.

Основні функції місцевої преси за Расмусом Нілсеном такі [6, с. 114]:

1) **залучення представників громади до суспільного діалогу.** Ця функція покликана забезпечувати доступ до інформації і можливість висловитися кожному з питань громади. Німецький вчений Карл Г. Флах розглядає демократію як постійну взаємодію суспільних груп та індивідів. Одним із прикладів такої суспільної групи в Україні можуть бути внутрішньо переміщені особи, які можуть не мати своїх громадських організацій чи активістів на місцевому рівні. Проте їх також має почути суспільство. Саме залучити їх у діалог можуть журналісти;

2) **забезпечення суспільної згоди.** Спершу здається, що цю функцію виконують соціальні мережі, адже будь-хто, у кого є смартфон та доступ до мережі, може висловлюватися. Ретельно проаналізувавши суть цієї функції, стає зрозуміло, що будь-хто, хто висловлює свої думки в мережі, не має великих шансів бути почутим. У соціальних мережах користувачі переважно прислухаються до тих, до кого хочуть прислухатися. Тому забезпечення суспільної згоди – це справа медіа, які згуртовують індивідів та виникає колективне «ми»;

3) **контрольовальна функція.** Якщо медіа звертають увагу не лише на резонансні події, а й постійно контролюють місцеву владу, то, безперечно, ця функція буде виконуватися повністю. Хоч і забезпечення виконання цієї функції є вкрай нелегкою справою і потребує від місцевої журналістики згуртованості;

4) **формування активної місцевої спільноти та відчуття причетності.** Медіа об'єднують громадян, повідомляючи їм про важливі місцеві новини, а громадяни долучаються до розв'язання місцевих проблем. Чим активніші медіа, тим активніші громадяни. Саме місцева преса створює спільноту із розрізнених громадян;

5) **простір для позитивних новин доступною мовою.** Медіа завжди піддаються критиці за висвітлення негативних подій. Аби залучити якнайбільше читачів, виданням доводиться акцентувати на висвітленні криміналу та різних катастроф. Пересічний громадянин, який отримує інформацію з місцевих медіа, може сформувати думку, що нічого доброго в місті або ж регіоні не відбувається. Новини треба подавати не лише цікаво, а й у доступній формі для всіх громадян.

Повномасштабне вторгнення росії на територію України спричинило дуже великі зміни в аудиторіях локальних медіа. Так, війна вплинула на 329 громад – саме стільки було у Переліку територіальних громад, що розташовані в районах проведення воєнних (бойових) дій або які перебувають в тимчасовій окупації, оточенні (блокуванні), на 23.11.2022 р. [11, с. 284]. Через це людям довелося переміститися з місця постійного проживання у безпечніші регіони чи навіть переїхати за межі країни. Це означає, що навіть ті, хто передплатив видання на перше півріччя чи перший квартал 2022 р., на окупованих територіях не мали доступу чи не отримували своєї газети. Натомість читали новини на сайтах видань чи в їхніх групах у соціальних мережах. Отже, війна вплинула на зміну інформаційних потреб (як за змістом, так і за технологією доступу до контенту) на понад 50 % населення України [11, с. 284].

Дослідження «Українські медіа, ставлення та довіра у 2023 р.», проведене InMind на замовлення Internews, показало, що українці надають увагу інформації, представленої у локальних медіа. Яка саме частка інформації з місцевих медіа, а яка із загальнонаціональних та якими є ці частки для різного типу медіа відображено у діаграмі (рис. 1).

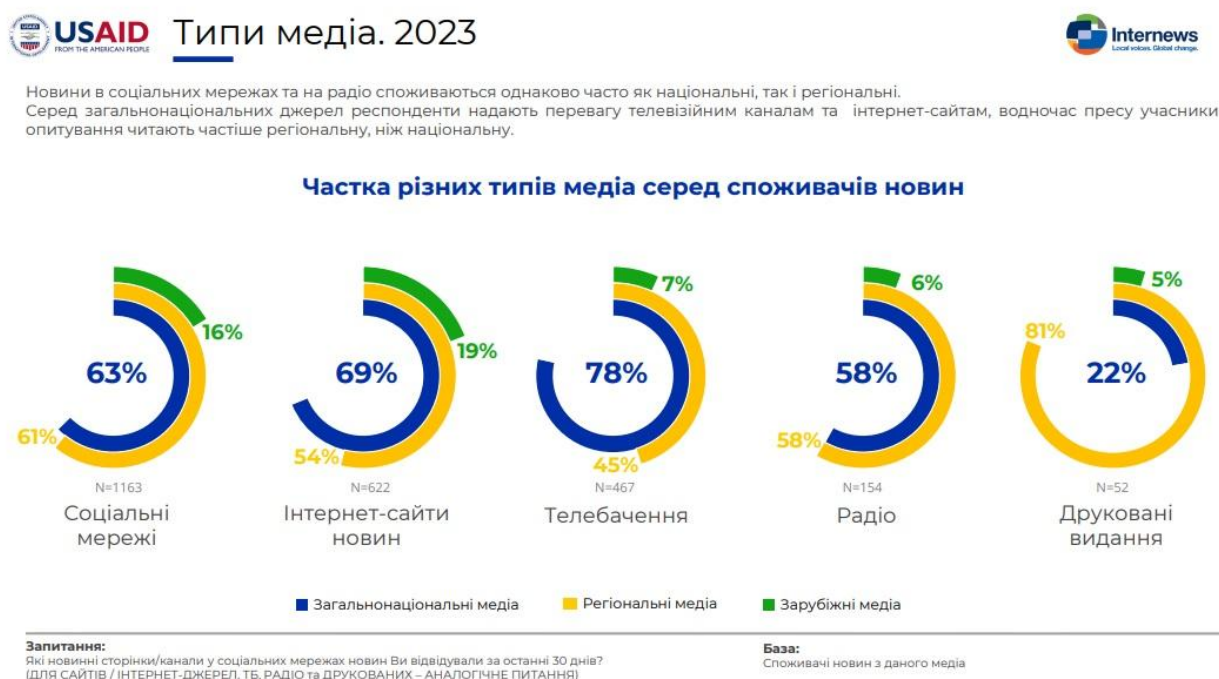

Рис. 1. Рівень уваги аудиторії до регіональних медіа у 2023 р. [14]

Автори дослідження намагалися з'ясувати, чому настільки сильно місцеві джерела інформації привертають увагу громадян, адже багато людей перемістилося за межі свого постійного проживання. Відтак дослідники вважають, що потенційно така тенденція може бути спричинена тим, що [14]:

- 1) споживачі вже звикли впродовж тривалого часу переглядати новини з місцевих медіа і продовжують робити це за сотні чи тисячі кілометрів від дому;
- 2) перемістившись з територій, які, наприклад, не окуповані, але залишатися там небезпечно, вони й надалі цікавляться тим, що відбувається у їхній рідній місцевості, адже більшість з них усе ж планує повернутися;

3) перемістившись з однієї території в іншу, реципієнти продовжили отримувати інформацію з медіа, що представлені у їхніх рідних містах чи областях, але, крім того, стали ще й споживачами місцевих медіа у цьому регіоні, у який прибули. Саме цей факт може охарактеризувати тенденцію як таку, що має позитивну динаміку зростання зацікавленості локальними медіа.

Часто у локальних медіа на прифронтових територіях у редакціях працюють два–три співробітники, і вони роблять друковану версію газети, наповнюють інформацією інтернет-канали. Жителі громад традиційно більше довіряють своїм місцевим медійникам, ніж будь-кому іншому, бачать в них своїх друзів і співрозмовників, з якими можна порадитись, обговорити нагальні проблеми [5]. Зокрема, голова правління Дніпропетровської організації НСЖУ О. Ковальчук на прикладі селища Межова у Дніпропетровській області відзначив, що незважаючи на те, що громади розташовані неподалік лінії фронту, але там і далі безперебійно виходять «Межівський меридіан», а також у Петропавлівці «Петропавлівські вісті», в Криничниках «Нові рубежі» [5].

Окрім загальнонаціональних виділяють ще й локальні медіа (місто–район–область), які мають яскраво виражену інтеграційну функцію – вони об'єднують спільноту чи територіальну громаду, залучаючи її до обговорення місцевих проблем [9, с. 38].

Якісним прикладом успішного локального медіа можна з впевненістю назвати «NGL.media», яке функціонує у Львові понад 11 років. Як зазначено на сайті «NGL.media»: «Усі матеріали NGL.media створені командою журналістів за підтримки міжнародних донорів та читачів і призначені для вільного поширення за умови гіперпосилання на оригінал публікації. Наші розслідування відзначені низкою професійних нагород» [12]. Окрім сайту, «NGL.media» забезпечує доступ до представленої інформації у соціальних мережах: фейсбуку, інстаграмі, твіттері, тіктоку, ютубі. На сайті є функція «Підкинути тему. Це анонімно». Варто лише написати повідомлення, заповнивши просту форму, і залишити контактні дані. Основу контенту становлять розслідування, аналітика, новини, big data, колонки, фактчекінг, документи, проекти.

На кінець 2024 року «NGL.media» є «одним з найкращіших центрів розслідувальної журналістики в Україні. Створене групою журналістів у 2013 році, медіа спершу мало назву «Наші гроші. Львів». Команда із двох осіб, а саме Наталії Онисько та Олександри Губицької, протягом багатьох років самостійно створювала матеріали у форматі розслідувальної журналістики у Львові. Вже у 2023 році проєкт отримав нове ім'я – NGL.media. Визначальним у створенні матеріалу залишається фактчекінг, який здійснюють як упродовж усього процесу збору та обробки інформації, але й після підготовки тексту, перед його публікацією» [12].

Журналістські тексти «NGL.media» часто номіновані на конкурс «Честь професії». У цій номінації також був представлений матеріал на екологічну тематику «Ультразвуки смерті» (19.12.2023) [3] Мар'яни Вербовської та Назара Тузяка, який здобув відзнаку у спецномінації «Найкраща аналітика в локальному медіа». Тема – російський екоцид у Чорному морі, що призвів до загибелі 50 тисяч дельфінів – це п'ята частина всієї популяції.

Проблема загибелі дельфінів у Чорному морі як одного з проявів російського екоциду привернула увагу румунських, турецьких, грузинських біологів та інших науковців. Але «російська пропаганда спрацювала блискавично. Тамешні екологи не могли це ігнорувати з огляду на появу мертвих дельфінів у Криму. Без жодних доказів вони заявили, що це результат «інфекції», яка «рано чи пізно мине». І закрили тему» [3]. За словами дослідника Павла Гольдіна, існує кілька гіпотез підвищення смертності дельфінів, а саме: акустичний вплив та вибухова травма (наслідки вибухів та дії радарів, що можуть тривати роками), інтоксикація (компоненти пального чи інші токсичні речовини, які потрапили внаслідок воєнних дій чи катастроф суден, спричинених цими діями), стрес (наслідки вибухів і проблеми в ланцюгу харчування дельфінів – мала риба, якою вони харчуються, мігрувала), інфекція (наприклад, це потрапляння в море інфікованої води через підриг Каховської ГЕС) [3].

Журналісти провели інтерв'ю з керівником наукового відділу природного парку «Тузлівські лимани», доктором біологічних наук Іваном Русевом, який наголосив, що «за два роки до початку

великої війни фахівці усіх чорноморських країн (окрім Росії) нарахували близько 250 тис. дельфінів трьох видів. Викинуті на берег трупів не показують реальної смертності тварин. Частина з них залишається на дні, їхні легені наповнюються водою і вони тонуть. Іще частину викидає на берег, але невдовзі забирає хвилями. Мої колеги з різних країн, зокрема США, проводили дослідження, [які доводять] що тільки 6–8 % трупів викидає на берег. Ми підраховували знайдених дельфінів на узбережжі у 2022 році і так вийшли на цифру 50 тисяч», – пояснює Іван Русев [3].

Цінність й унікальність статті «Ультразвуки смерті» полягає й у тому, що доказова база підкріплена інтерактивною картою (рис. 2).

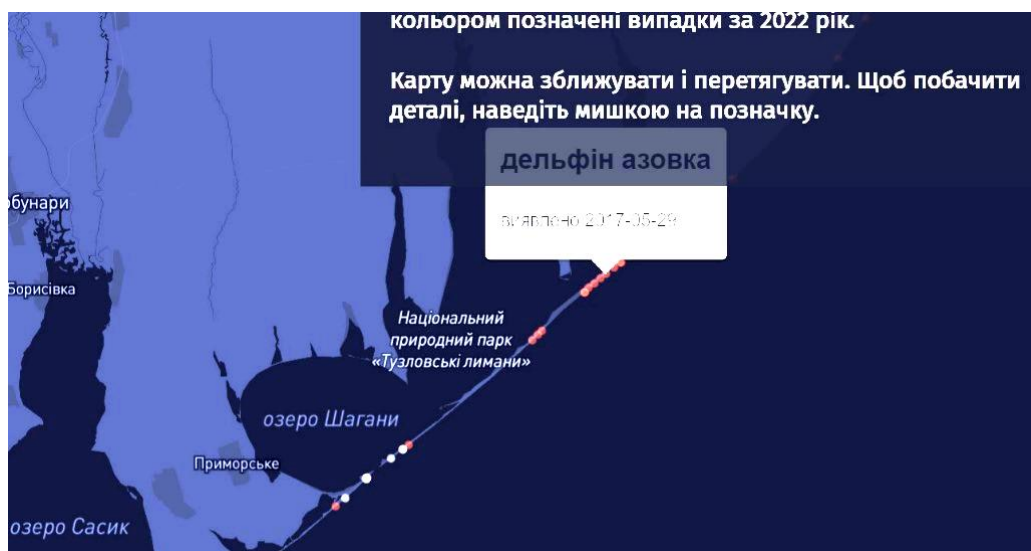

Рис. 2. Інтерактивна карта виявлених мертвих дельфінів на узбережжі Чорного моря [2]

Карта відображає локалізацію виявлених понад 2000 тіл дельфінів від 2017 року. Кожен факт містить дані: дата знахідки, вид дельфіна й точне місце. До деяких точок додані фото безпосередньо з місця події. Випадки за 2022 рік позначені білим кольором. Для читача візуалізація даних є важливою, щоб сформувати уявлення масштабів певного явища. На карті позначені точки знахідок не лише в межах України, а й усього чорноморського та азовського узбережжя. Все це дає змогу читачеві зрозуміти, що явище вже має не лише локальний масштаб.

Зростання кількості викинутих на берег тіл загиблих китоподібних може стати причиною зменшення туристичної привабливості пляжного відпочинку не лише в Україні, а й на зарубіжному узбережжі Румунії, Болгарії, Туреччини. Все це позначається на економічних показниках місцевого бізнесу.

Журналіст і медіаменеджер Сергій Чернявський вбачає, що одним із способів адаптації матеріалів для локальних медіа та сайтів, аби не втратити потенційної цільової аудиторії, є візуальне оформлення. Він рекомендує «використовувати зрозумілі для аудиторії графіку, фото, ілюстрації, що допоможе зробити матеріали привабливішими» [6].

Ще одним журналістським розслідуванням з доказами російського екоциду є публікація М. Вербовської та Н. Тузяка «Зрубати все» (08.04.2024) [1], в якій автори стверджують, що росіяни знищили понад 60 тис. гектарів українських лісів вартістю понад 14 млрд грн. Цінною також у цьому матеріалі є інтерактивна карта (рис. 3) з використанням порівняльних супутникових знімків території лісів ДП «Севєродонецьке лісомисливське господарство» та ДП «Новоайдарське ЛМГ» у вересні 2021 та 2023 рр.

Українські ліси стали черговою поживою для окупантів – так само як зерно, метал, вугілля тощо. Уже понад два роки росіяни не лише масово вирубують ліси на захоплених територіях, але й

просто нищать їх усіма можливими способами. Загалом, за оцінкою Держлісагентства, за цей час внаслідок воєнних дій тієї чи іншої шкоди завдано майже 30 % усіх лісів України [1].

Рис. 3. Супутникові знімки території лісів ДП «Северодонецьке лісомисливське господарство» та ДП «Новоайдарське ЛМГ» у вересні 2021 (ліворуч) і 2023 (праворуч) років відповідно. На фото 2021 року видно частково постраждалий від пожежі коричневий сосновий ліс. 2023 року він уже повністю сухий і знищений через обстріли [1]

Наприклад, уже згаданий «Северодонецький лісгосп» продає кубометр колотих соснових дров за 3000 рублів (1242 грн) без доставки. Натомість «Станично-Луганський лісгосп» продає такі ж соснові дрова уже по 4000 рублів (1650 грн) за кубометр і також без доставки. «Іванівський лісгосп» продає колоті дрова дуба за 5350 рублів (2225 грн) за кубічний метр» [1].

За мінімальною оцінкою, сукупна вартість втраченого лісу перевищує 14 млрд грн – це лише прямі збитки, тобто вартість деревини, яку можна було отримати з цих понад 60 тис. га. Ці збитки не враховують екологічних наслідків, ліквідація яких може коштувати значно дорожче.

Інформація, презентована читачеві у розслідуванні «Зрубати все», відображає руйнівні екологічні наслідки для довкілля, що завдають російські окупанти для східних областей нашої держави. Втім ця тема актуальна як для реципієнтів зазначених областей, так і для всієї України.

Екологія – одна з провідних тем для редакції NGL.media, зокрема про масову вирубку лісу біля дороги на Буковель журналісти з'ясували в матеріалі «Фантастичні вирубки і де їх шукати. Українські Карпати втратили 10 % лісів. NGL.media публікує інтерактивну карту втрат» (11.10.2024) [2], чи про популярні схеми приховування незаконних рубок йдеться в матеріалі «Це неправильно, але як є». Українські лісники навчилися обходити нову державну систему контролю вирубок» (26.11.2024) [4].

Висновки. Локальні екологічні проблеми часто стають комплексом проблем, які становлять небезпеку у регіональному, або ж загальнодержавному масштабі. Винищення екосистеми внаслідок пожеж та вибухів може спричинити зміни в гідросфері й ускладнювати процес господарювання місцевих мешканців і як наслідок знизити рівень їхнього життя. Посилення інтересу до локальних медіа в умовах воєнного стану в Україні зумовлене й тим, що у громадян є потреба відчуття безпеки, а для переміщених осіб ще й бажання зберегти зв'язок з рідною для них місцевістю.

Для розв'язання різних проблем громади, зокрема й екологічних, локальні медіа могли б залучити свою читачку аудиторію, реципієнтів, проте для цього потрібна довіра до медіа. Власне прикладом такого є «NGL.media». Рівень довіри читачкої аудиторії до медіа є надзвичайно високим. Через вторгнення російських агресорів істотно погіршилася якість довкілля, знищені цілі

екосистеми. Журналістські матеріали авторів «NGL.media» сформували ґрунтовну доказову базу російського екоциду на території України.

Особливість журналістських розслідувань на екологічну тематику «NGL.media» – новітні способи візуалізації даних, зокрема інтерактивні карти, які наочно демонструють нищівні наслідки для екосистеми на окупованих та прифронтових територіях.

Враховуючи реалії російсько-української війни в Україні, попит на екологічну інформацію в локальних медіа лише зростатиме, а рівень довіри до цих медіа, згідно з результатами досліджень, традиційно високий.

ЛІТЕРАТУРА

1. Вербовська М., Тузяк Н. (2024). Зрубати все. URL: <https://ngl.media/2024/04/08/zrubati-vse/>
2. Вербовська М., Тузяк Н. (2024). Фантастичні вирубки і де їх шукати. Українські Карпати втратили 10 % лісів. NGL.media публікує інтерактивну карту втрат. URL: <https://ngl.media/2024/10/11/fantastychni-vyrubky-i-de-yih-shukaty/>
3. Вербовська М., Тузяк Н. (2023). Ультразвуки смерті. URL: <https://ngl.media/2023/12/19/ultrazvuki-smerti/>
4. Вербовська М., Тузяк Н. (2024). «Це неправильно, але як є». Українські лісники навчилися обходити нову державну систему контролю вирубок. URL: <https://ngl.media/2024/11/26/tse-nepravylno-ale-yak-ye/>
5. Войцехівська О. (2024). «Саме на локальні медіа в Україні варто робити ставку і підтримувати їх», – голова правління Дніпропетровської організації НСЖУ Олексій Ковальчук. URL: <https://nsju.org/publikaczi%D1%97/same-na-lokalni-media-v-ukrayini-var-to-robyty-stavku-i-pidtrymuvaty-yih-golova-pravlinnya-dnipropetrovskoyi-organizacziyi-nszhu-oleksij-kovalchuk/>
6. Войцехівська О. (2023). Як зробити локальні ЗМІ стійкішими і незалежнішими задля забезпечення демократії та розвитку країни? Радить журналіст і медіаменеджер Сергій Чернявський. URL: <https://nsju.org/navchannya/yak-zrobyty-lokalni-zmi-stijkishymy-i-nezalezhnishymy-zadlya-zabezpechennya-demokratiyi-ta-rozvytku-krayiny-radyt-zhurnalist-i-mediamedezher-sergij-chernyavskij/>
7. Гопко Г. (2009). Екологічна публіцистика: світоглядний аспект (на прикладі зарубіжних та українських видань 1992–2008 рр.) [Текст] : дис. ... канд. наук із соціальних комунікацій. Львівський національний ун-т ім. Івана Франка. Львів, 218 с.
8. Іванова О., Мойсєєва О., Стеблина Н. (2019). *Місцева преса: посібник для ЗМІ. Як регіональним журналістам працювати за часів нових медіа та кризи демократії* / за ред. О. Іванової. Київ: ТОВ «Бізнесполіграф», 232 с. URL: http://www.ualocal.media/wp-content/uploads/2019/09/tutorial_print.pdf
9. Новосад Р. В. (2019). Гіперлокальність ЗМІ як сучасна тенденція розвитку інтернетмедіа, *Засоби масової інформації та комунікації: історія, сьогодення, перспективи розвитку: Матеріали міжнародної науково-практичної конференції*, Буча, березень 2019 р.: Тези доп.: К.: Міленіум, с. 36–39. URL: <https://eportfolio.kubg.edu.ua/data/conference/4562/document.pdf#page=37>
10. Олтаржевський Д. О. (2004). Висвітлення екологічної тематики на сторінках сучасної української преси (засади, проблематика, досвід, жанрові форми та мовностилістичні прийоми) : дис. ... канд. філол. наук: 10.01.08 – «Журналістика». Київ, 131 с. URL: <https://uacademic.info/ua/document/0404U003449#/>
11. Погорелов О. (2024). Як місцеві медіа сьогодні допомагають вирішувати проблеми людям, громадам і заробляють гроші як платформи для комунікації Журналістика та реклама: вектори взаємодії [Електронний ресурс] : тези доп. VI Міжнар. наук.-практ. конф. (Київ, 29 берез. 2024 р.) / відп. ред. Д. С. Файвішенко. Київ: Держ. торг.-екон. ун-т, 288 с. URL: <https://knute.edu.ua/file/MzEyMQ==/755ad33873e2e2197ffc1f2e7156e1e4.pdf#page=285>
12. Про NGL.media. URL: <https://ngl.media/pro-nashi-hroshi-lviv/>
13. Твардовська М. (2024). Таємниці розслідувальної журналістики: відбулась зустріч із журналісткою Наталією Онисько. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/news/taiemnytsi-rozsliduvanoi-zhurnalistyky-vidbulas-zustrich-iz-zhurnalistkoju-nataliieiu-onysko>
14. Українські медіа, ставлення та довіра у 2023 р. Internews Network. URL: <https://internews.in.ua/wp-content/uploads/2023/10/Ukrainski-media-stavlennia-ta-dovira-2023r.pdf>

REFERENCES

1. Verbovs'ka, M., Tuzyak, N. (2024). Zrubaty vse. URL: <https://ngl.media/2024/04/08/zrubati-vse/>
2. Verbovs'ka, M., Tuzyak, N. (2024). Fantastychni vyrubky i de yikh shukaty. Ukrayins'ki Karpaty vtratyly 10 % lisiv. NGL.media publikuye interaktyvnu kartu vtrat. URL: <https://ngl.media/2024/10/11/fantastychni-vyrubky-i-de-yih-shukaty/>

3. Verbovs'ka, M., Tuzyak, N. (2023). Ul'trazvuky smerti. URL: <https://ngl.media/2023/12/19/ultrazvuki-smerti/>
4. Verbovs'ka, M., Tuzyak, N. (2024). «Tse nepravyl'no, ale yak ye». Ukrayins'ki lisnyky navchylsya obkhodyty novu derzhavnu systemu kontrolyu vyrubok. URL: <https://ngl.media/2024/11/26/tse-nepravylno-ale-yak-ye>
5. Voytsekhivs'ka, O. (2024). Same na lokal'nykh media v Ukrayini varto robyty stavky i pidtrymuvaty yikh, – holova pravlinnya Dnipropetrovs'koyi orhanizatsiyi NSZHU Oleksiy Koval'chuk. URL: <https://nsju.org/publikaczi%D1%97/same-na-lokalni-media-v-ukrayini-varto-robyty-stavku-i-pidtrymuvaty-yih-golova-pravlinnya-dnipropetrovskoyi-organizacziyi-nszhu-oleksij-kovalchuk/>
6. Voytsekhivs'ka, O. (2023). Yak zrobyty lokal'ni ZMI stiikymy i nezalezhnymy zadlya zabezpechennya demokratiyi ta rozvytku krayiny? Radyt' zhurnalist i mediamenedzher Serhiy Chernyavs'kyi». URL: <https://nsju.org/navchannya/yak-zrobyty-lokalni-zmi-stiikishymy-i-nezalezhnshymy-zadlya-zabezpechennya-demokratiyi-ta-rozvytku-krayiny-radyt-zhurnalist-i-mediamenedzher-sergij-chernyavskiy/>
7. Hopko, H. (2009). Ekolohichna publitsystyka: svitohlyadnyy aspekt (na prykladi zarubiznykh ta ukrayins'kykh vydan' 1992–2008 rr.) [Tekst]: dys. ... kand. nauk iz sotsial'nykh komunikatsiy. L'vivs'kyi natsional'nyi un-t im. Ivana Franka. L'viv, 218 s.
8. Ivanova, O., Moyseyeva, O., Steblyna, N. (2019). Mistseva presa: posibnyk dlya ZMI. Yakym rehional'nym zhurnalistam pratsyuvaty za chasiv novykh media ta kryzy demokratiyi / za red. O. Ivanovoyi. Kyiv: TOV «Biznespolihraf», 232 s. URL: http://www.ualocal.media/wp-content/uploads/2019/09/tutorial_print.pdf
9. Novosad, R. V. (2019). Hiperlokal'nist' ZMI yak suchasna tendentsiya rozvytku internet-media, Zasoby masovoyi informatsiyi ta komunikatsiyi: istoriya, s'ohodennya, perspektyvy rozvytku: Materialy mizhnarodnoyi naukovo-praktychnoyi konferentsiyi, Bucha, berezen' 2019 r.: Tezy dop. K.: Milenium, s. 36–39. URL: <https://eportfolio.kubg.edu.ua/data/conference/4562/document.pdf#page=37>
10. Oltarzhevs'kyi, D. O. (2004). Vysvitlennya ekolohichnoyi tematyky na storinkakh suchasnoyi ukrayins'koyi presy (zasady, problematyka, dosvid, zhanrovi formy ta movnostilistychni pryomy) : dys. ... kand. filol. nauk: 10.01.08 – «Zhurnalistyka». Kyiv, 131 s. URL: <https://uacademic.info/ua/document/0404U003449#>
11. Pohorelov, O. (2024). Yak mistsevi media s'ohodni dopomahayut' vyrishuvaty problemy lyudyam, hromadam i zaroblyayut' hroshi yak platformy dlya komunikatsiyi Zhurnalistyka ta reklama: vektory vzayemodiyi [Elektronnyy resurs]: tezy dop. VI Mizhnar. nauk.-prakt. konf. (Kyiv, 29 berez. 2024 r.) / vidp. red. D. S. Fayvishenko. Kyiv: Derzh. torh.-ekon. un-t, 288 s. URL: <https://knute.edu.ua/file/MzEyMQ==/755ad33873e2e2197ffc1f2e7156e1e4.pdf#page=285>
12. Pro NGL.media. URL: <https://ngl.media/pro-nashi-hroshi-lviv/>
13. Tvardovs'ka, M. (2024). Tayemnytsi rozsliduval'noyi zhurnalistyky: vidbulas' zustrich iz zhurnalistkoyu Nataliyeyu Onys'ko. URL: <https://journ.lnu.edu.ua/news/taiemnytsi-rozsliduvalnoi-zhurnalistyky-vidbulas-zustrich-iz-zhurnalistkoieu-nataliieiu-onysko>
14. Ukrayins'ki media, stavka ta dovira u 2023 r. Internews Network. URL: <https://internews.in.ua/wp-content/uploads/2023/10/Ukrainski-media-stavlennia-ta-dovira-2023r.pdf>

**Solomiya Onufriy,
Taras Bonchak**

ENVIRONMENTAL ISSUES IN LOCAL MEDIA

The article identifies the peculiarities of coverage of environmental issues in the local media in the context of the full-scale invasion of Ukraine by the russian aggressor. The authors of the article have identified the patterns of actualization of environmental issues in journalistic investigations on the example of NGL.media. The main ways of data visualization in publications, including interactive maps aimed at providing a high-quality visual representation of the destructive effects caused by russian aggression on the environment. The importance of covering environmental issues in local media aimed at qualitative environmental restoration, in particular of the de-occupied territories, is substantiated. The authors of the article proved that the journalistic investigations of the NGL.media authors formed a solid evidence base for the russian ecocide on the territory of Ukraine.

Keywords: journalism, media, local media, hyperlocal media, media discourse, environmental issues, ecosystem, environmental terrorism, russian aggression.